

כא:

עין משפט
נר מצוה

י"א א מ"י פ"ג מהל' טומאת
אוכלין הל' ז ע"י השגות
וכ"מ ובה"ז:
י"ב ב מ"י שם הל' ח:
י"ג ג מ"י פ"ז מהל' טומאת מת
הלכה ד:

יר ד מיי פ"ו מהל' מהלכות
 אסורות הלכה א' טו"ש י"ד
 ס' קד סעיף א:
 בו ד מיי פ"ו שם הל' א' טו"ש
 י"ד ס' סו סעיף א:
 בו ד מיי פ"ו שם הל' ד' טו"ש
 י"ד ס' סה סעיף ה:
 יו ד מיי פ"א מהלכות שחיטה
 הל' טו"ש י"ד ס' ימן יג
 סעיף א:

ח [מיי' פ"ט מהל' כנחיס הל' ה']
טו"ש"ע י"ד סימן רלו טע"ף א [':
יח ט מיי' פ"י שם הל' ו:
יט י מיי' פ"ו מהל' מאכלות
אסורות הל' א [ופ"ב הל'
[':

בא ל מיי' שם ה' צ:
י"ד ס' סו סעיף א]:

הטומאה ה' ו' וכאידך מ"ד:
ב [מיי' פ"ג מהל' מאכלות

בג ס מיי פ"ו שס הל' ז טוש"ע
י"ד סי' סו סעיף י:

וכהרצא"ד טוש"ע שם
סעי' ט [וברב אלפס חולין פ"ח
דף רנ"ט.]

שיטה מקובצת

[illegible]

רב חנניא אמר אפי'ו תימא ב' לא ניחא ליה לאוקמי כדאוקמה רבי חיילא דדוקא הוא לומר כיון דאילו יא' מתרץ ליה לכות משום הכי לא צעי הכשר דה"ל מני למימר עמה כיון דאי לא מחפה בצנץ לא צעי הכשר כו' ולא ר'ה לחרץ כדר' חיילא אלא משני השתא נמי מטמא

במשא ועוד לזרוח הוא במתמיה לר
חייה וטומאה תמורה וטומאה קלה
מחיה דרובי טומאה תמורה וטומאה
וטומאה קלה פחות מכחית אצל רב
המניח עובד ליה מחד דוחתא וטומאה
ועשמהו בללך דחמורה במשא וטומאה
במגעו וסא קדמאן אפילו מינא דהוי
כחית אין הלשון מכוון למשמע דמורה
שפיר פחות מכחית ויתא דכרישטו:
דבוחות נבי דם מהלכי שתיים
בשרא כניסו. פירוש

וצדהיהו כרייתא דדס דגיס קמז
 מהלכי שמים אסור ומי אסור בשלא
 בעינין ולא תמיד דס שצין השלם
 מוללז ואינו חושש ופירש הקוטרס
 אפילו מלות פרוש אין זו ולכן פירש
 הקוטרס דלס כל מוש פריך הלוי
 ונמי דס שצין השמים שמים דלוי
 אלא ולא פירש אכל התם שפירש אסור
 אפילו לא כינסו דקדאמר דס שעל גצי
 הסכל וגורו כל פ"י הקוטרס דס
 שעל הכר גורו רב וף על גז
 דליכא אסור מלות פרוש יש זו ומיהא
 דקדאמר דס פרוש אכל השמים
 דליכא רק מלות פרוש אף על גז
 דנראה ופיסר אכל קה שרי מנמומ
 פרוש אסור מעליהו הוא ואם כן לא
 שצין רק מפיא ומי פריך שאני ההסם
 דס שצין השמים שמים דס דלא פירש
 אכל דס מהלכי שמים שפירש אסור
 אפילו לא כינסו ודכוותה דס שעל הדג
 נמותר אפילו פירש או שמה אף נודע
 מוללז וצוללו היינו מושם שהוא נודע
 מהתם אלא דס דקדאמר דס מהלכי
 שמים שהוא אסור מיירי בשלא נודע
 מהתם אלא דס דקדאמר דס מהלכי
 שמים אסור קמז וליכא נספוקי
 דס דס במה ולא דס מיה ומיירי
 צרינו צדוק דהכי פריך דכוותה גצי
 דס מהלכי שמים בשלא כינסו מי אסור
 פירש אי אמרת בשלמא דס דס
 שפיר אי צבינסו דכוותה מהלכי שמים
 אסור ניהו וא"כ חדושא דמהלכי
 שמים אסור אי צבינסו נלמוד דבינסו
 אסור לאשמעינן אי אסור דמהלכי
 שמים נתיח אלא מי אסור ממהלכי
 שמים כגון לא פירש שהרי עיקר מילתיה
 הוא ומינסו אלא ויין דלמר דבינסו
 אסור דגיס דגיס כן לא תמינ דס
 מהלכי שמים אסור מיירי דלא כינסו
 דבדא איירי מדקאמר דס דגיס מותר
 אסור ויין דלא תמי אסור
 דס מהלכי שמים בשלא כינסו אלא ליה
 נלמדינן דהיב שבו נמו דתנא דס

[illegible][illegible]

אסור: דמוותה גבי דם מהלכי

דם שחיטה פרק חמישי כריתות

ק'י' מ'ת'. כלומר להביא אמרינן לעיל [ע"א] יצאו מהלבי שחים שאין בהן אהה קלה דאף על גב דממלי לפחות מכביה אובלין מפחות מכית ומת לא מאטרף בהדיה לטומאת אובלין דבטלה דעתו אכל כל דאם: **ה' צ'צ'ק.** פחות מכביה זה משלימו לכביה דאף על גב דהוא

גופים טומא מהני ליה צירוף השמטה לא טומא במגע דהא מוססא הוא ובי טומא דמטריקס הכדי צלק לטומאה אוכלין דלמיה כביש אוכלין טומאין ומעטותיהן דוכלין אחרים הנוגעים בהן אי הני. דהמססא הוא ואין סופיה לטמא טומאה חמורה הכשר נמי יגיע: לאסוף מן. להכי קמי עליה טו מהלכי שמים אין בהן טומאה קלה דאם חיפהו בצלק טומאה חמורה בוקעת ועולה דכל האל שעל התם שאין זו חלק בעצור טומאה בוקעת ועולה דאמרינן דהטור והרעוב (חולין קסא): אמר מר' אלעזר מר' יוחנן דר' רנאח צביי' דלי"ג לא מילתא דקא משיי ליה במשא מיחא לא ממנה דהא אין עוף נמי לא מילתא במשא ואמר לעיל (וכ' דטמא טומאה חמורה: חיו עוף כולא לא דמסא)

בְּיָמָיו צִפְרָק שָׁר שָׁנָה חַת הַפֶּהֶם
(דף קי"ט) אֶחָד הַשָּׂר וְאֶחָד חַת בְּהֵמָה
מִלֵּית הַלֵּב וְיִלְכָּדוּ וְיִלְכָּדוּ וְיִלְכָּדוּ
חֲמִישֵׁת עוֹפֹף כִּיּוֹאֵל בָּבֶל: לִוְקִין עֲלֵיו. קֹאֵל
סִלְקֹא דַעֲתָךְ מִשּׁוֹם דָּס: ^(א)נִגְלָה מַעֲשֶׂה.
וְלֹא בִּדְרַת שִׁמְיוֹן דָּס הַפֶּהֶם: וְאִין
חִיּוֹנָן עֲלֵיו. מַלְקוּת: חֲדָא דִּי הִיּוֹנו
רִישָׁא. דָּלַס כִּן מֵהַ פֶּהֶם בִּין דָּס
(מַהֲלֵי שְׁמִיטָה) ^(ב)לָס הַאֲבִירִים וְאִמְחָא
פְּלִיגִינָהוּ לְמַתִּי מִיָּלִי: וְעוֹד הֵיא מִנְהָ
דְּנִעִיל מַלְקוּת נִמִּי מַעֲלָל דָּס דִּקְסָנִי
יֹאֵל דָּס דִּקְסָנִי. וְכִי מִכְּלָל דָּס לֹא חֲתָלְנוּ:
הַסֵּר צו מִשּׁוֹם שָׂרִין לִוְקֹה. כְּדִמְחָלְנוּ

פָּקַד קָמָה (עַל דָּה) וְהָיָה לָכֵן הַטְּמֵאִין
 לִימֵד עַל דָּם הַשָּׁחֵד וּבִשְׁנֵי מַטְרֵפִין
 לְיוֹמֵי לַחֲלֹלָה אֶחָד עָלֵיהֶם בְּדִשָּׁן:
 שֶׁנֶּכְסוּ. כִּלְיֵי יִשְׂרָאֵל דִּמְחַלְקָה בְּדִשָּׁן
 בְּהֵמָה וְהַדּוֹאֵה אֹמֵר מוֹדֵר לִשְׁלֹסֶלֶת דָּם:
 דָּם דְּגוּס וְתַבְשִׁימֵי מוֹדֵר לִפְסָחָה. הֵייוּ
 קִיּוֹם דֶּקֶךְ בְּיִמֵּיתָה דְקָמֵי עֲלֵיהֶם
 הַטְּמֵאִל דָּם הַלֵּךְ כִּי: דְּלֹא עֲלֵיהֶם
 מַהֲלֵי שְׂפִיס. דְקָמֵי בְּחָךְ מִזֵּיעֲחָה
 בָּשָׂר וְאִין מִיַּדִּיךְ הֵיוּ מִקְוֵמַת נִפְשָׁה
 צִלְחָה בְּכַסּוֹ דְּהֵיךְ עֲלֵי מִלְחָה לְמִי
 דְּבִיחָתָה: דָּם שַׁעֲרֵי הַכֹּהֵן. אֵל עַל צִבְיָה
 לְחָלוֹ כִּנְכֵסוֹ דְּמִי וְיֹכֵלֵה אִסּוּרָה מִיָּהוּ
 מְנוּת פְּרוּשׁ: שֶׁ צוֹ בָּשָׂר שֶׁל צִין הַשְּׂפִיסִים
 לִדְחֵמִי מְנוּתָה הֵיוּ אִפְּלֵיו מְנוּת פְּרוּשׁ
 אִין צוֹ וּמְנוּלָה אִילוֹ חוּשֵׁשׁ אִין לֵב כִּנְכֵסוֹ
 דְּמִי: דְּלֹאֵי צִיָּה. בְּדָם קִשְׁקִישׁ מוֹדֵר
 לִכְתַּחֲלֹה לֵלֵךְ אִמִּי לִחְסוּמֵי בְּדָם צִהָה
 חֵיהָ עוֹף: מַהֲלֵי שְׂפִיס. אִלֵּים: אִלֵּים
 פְּרוּשׁ אִין צוֹ. דְּלֹא מְנוּת לְפָרוֹשׁ
 מִמֶּנּוּ אִפְּי מְשׁוֹם מְנוּת פְּרוּשׁ: בְּעֵלְמָה:

07

התעוררתי באותו בוקר, בלתי נרגש, כשהייתי לבד. חשבתי על כל מה שקרה לי במהלך השנה האחרונה, על כל האנשים שפגשתי, על כל הדברים שחוויתי. חשבתי על כל הדברים שגורמים לי לחשוב על עצמי כמישהי שחיה חיים מיוחדים, שחיה חיים שונים מאלו של רוב האנשים. חשבתי על כל הדברים שגורמים לי לחשוב על עצמי כמישהי שחיה חיים מיוחדים, שחיה חיים שונים מאלו של רוב האנשים.

מסורת הש"ס

(א) [מוליך קסה, (ב) רש"ק מ"ו,
(ג) ב"ק נד, (ד) [מוספתא פ"ב הי"ב
[קמן כב, (ה) [מוספתא פ"ב
הי"ב, (ו) כתובות ס, (ז) [שס,
(ח) ס"י, (ט) ז"ל שרעס, (י) [וקרה
[א, (כ) מכאן שיך לדף כב,
(ל) רש"ק,

הגהות הב"ח

(א) גמ' אין חייבין עליו כרת
אבל לאו: (ב) רש"י ד"ה חיה
יכו' את הפרה אמרינן אחד
השור:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

יבצע בשאר אוכלין: הני מילי וכשר לאפוקי כזית מת דאע"ג תותים שאין בהם טומאה קלה: צמרו. דעוף אין חייבין עליו חדא דהיינו רישא דאי מ"מ משים אסור ואין חייבין עליו. לא תאכלו שאין בהן טומאה ה' עליו בכזית אבל התרו בו מתמכין כזית או יותר מכזית ז' של בין השנים שלא פרש

(א) עד כאן שיין לעמוד הקודם